

[Dohrmann]

Jeg kan jo ikke sige tak for tilslutningen, men for at blive i den høflige tone vil jeg da gerne takke ordførerne, fordi de i det mindste har bevæget sig herop på talerstolen og afvist forslaget.

Baggrunden for, at vi har fremsat forslaget, er naturligvis, som vi også skriver i bemærkningerne, at folk med rette føler sig snydt og bedraget. Man tvinges gennem et langt liv – ikke alene lønmodtagerne, men arbejdsgiverne tvinges jo også til det – til at indbetale til ATP-fonden. Når den dag så oprinder, hvor folk tror, de virkelig skal til at nyde deres velfortjente alderdom og herunder også naturligvis have tilbagebetalt nogle af deres tvangsinddragne midler til ATP-fonden, konstaterer tusindvis af mennesker, at de faktisk kun får udbetalt nogle håndøre. Det er nogle håndøre så små, at det frimærke, der er klistret uden på konvolutten, når de får besked på, hvor meget de har til gode, faktisk i nogle tilfælde i hvert fald overstiger det beløb, som folk får udbetalt.

Jeg kan sige til Folketingets orientering, at vel er der ikke interesse herinde for det forslag, Fremskridtspartiet har fremsat, men jeg kan garantere for, at den beskedne omtale, forslaget har fået i pressen, har bevirket, at vi har modtaget et hav af henvendelser fra ganske almindelige mennesker, som altså er enige med Fremskridtspartiet i disse synspunkter. Det er ikke sådan, at man kan sige, det er fremskridtsfolk, vi har hørt fra. Nej, virkelig mange – og nu skal hr. Bakholt også lytte efter – gode, gamle socialdemokrater har skrevet til os og givet os fuldstændig ret, og så har de samtidig udtrykt deres forundring over, når de har set forslaget, at kunne konstatere, at jeg har udtrykt en bekymring over, at der ikke skulle kunne findes et flertal i Folketinget for at gå i retning af det, vi foreslår, for de kan ikke forestille sig, at Socialdemokratiet, som ellers påstår, at de varetager lønmodtagernes interesser, vil gå imod et forslag af denne karakter. Jeg har så svaret, at det var muligt, jeg havde været lidt for negativ, men at det i øvrigt ville blive afsløret, når forslaget kom til første behandling. Og så har jeg lovet de samme mennesker at tilsende dem referat af debatten herinde. Den totale afvisning, man møder herinde, deles altså absolut ikke af mennesker, der har gået og knoklet gennem et langt liv, og som nu

tror, de skal til at have deres penge udbetalt, men så rent faktisk ikke får noget.

Jeg synes også, det er helt urimeligt – og det forhold burde man da i det mindste medvirke til at ændre – at en person, uanset om det er en mand eller kvinde, der afgår ved døden, inden pensionsalderen er indtrådt, inden der nogen sinde er blevet udbetalt en krone af den ATP-fond, man har gået og betalt til i mange år, ikke får en krone. Jeg kan kun betegne det som legaliseret tyveri. Det er da godt og positivt, hvis folk sparer op til deres alderdom, og hvis Folketinget havde den holdning, at lønmodtagere f.eks. skulle tvinges til at indbetale til en bank, således at de havde noget stående på deres bog, som de var sikre på at få udbetalt. Man kunne finde mange undskyldninger for en sådan handling, men at indbetale til en fond, hvorfra man eventuelt aldrig får en krone, det er snyderi, og det kan som sagt kun betegnes som legaliseret tyveri.

Det forrige punkt på dagsordenen havde noget at gøre med ligestilling af kvinder, og da lyttede jeg opmærksomt til den radikale ordfører, for da var man jo helt oppe i skyerne. Jeg synes ærligt talt, den radikale ordfører skulle sætte sig ind i den nuværende ATP-ordning, som den gælder for kvinder, for kvinderne bliver nemlig også i den gældende ATP-ordning snydt, så vandet driver af dem.

Vi må som sagt konstatere, at der ikke er flertal for vores forslag, men jeg er helt sikker på, at det er et forslag, som ude blandt først og fremmest lønmodtagerne har stor sympati, og jeg skal gøre mit til, at partiernes holdning til vores forslag bliver almindelig kendt.

(Kort bemærkning).

Bakholt (S):

Så fik vi igen det udtryk, at folk bliver snydt og bedraget. Jeg vil vove den påstand, at hr. Dohrmann ikke har sat sig ind i, hvordan ordningen virker. Det er ikke en almindelig pensionsordning, hvor man indbetaler typisk 9–15 pct. af sin løn. Det er en tillægspensionsordning, hvor indbetalingerne har været meget små, siden ordningen blev oprettet, og jeg vil give nogle eksempler, der kan understrege det, jeg siger her.

En lønmodtager, der fylder 67 år d. 1. april 1988, og som har betalt fuldt bidrag til